

Vlaams
Parlement

stuk **1059** (2010-2011) – Nr. 2
ingediend op 3 mei 2011 (2010-2011)

Ontwerp van decreet

aangaande de bekrachtiging van de bepalingen
betreffende het secundair onderwijs,
gecodificeerd op 17 december 2010

Verslag

namens de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen
uitgebracht door de heer Jos De Meyer

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert.

Vaste leden:

de heer Jos De Meyer, de dames Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Sabine Poleyn;
de heer Wim Van Dijck, mevrouw Gerda Van Steenberge, de heer Wim Wienen;
de dames Irina De Knop, Marleen Vanderpoorten;
de dames Kathleen Deckx, Fatma Pehlivan;
de dames Vera Celis, Goedeke Vermeiren;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Paul Delva, Jan Durnez, de dames Cindy Franssen, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Chris Janssens, mevrouw Katleen Martens;
de dames Ann Brusseel, Fientje Moerman;
de heren Chokri Mahassine, Ludo Sannen;
de heren Willy Segers, Kris Van Dijck;
de heer Jurgen Verstrepen;
mevrouw Mieke Vogels.

Stukken in het dossier:

1059 (2010-2011) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

De Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen besprak op 28 april 2011 het ontwerp van decreet aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER PASCAL SMET, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, JEUGD, GELIJKE KANSSEN EN BRUSSEL

De *minister* verduidelijkt dat het voorliggende ontwerp van decreet de bevestiging inhoudt van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs. Voor een aantal onderwijsniveaus is in Vlaanderen al een apart decreet opgesteld, namelijk voor het basisonderwijs, de hogescholen, de universiteiten, de leerlingenbegeleiding, het hoger beroepsonderwijs en het volwassenenonderwijs.

Voor het secundair onderwijs is er tot nu toe geen sprake van een eenheid van regelgeving. De wetten en decreten betreffende het secundair onderwijs staan erg verspreid over diverse wettelijke teksten: de Schoolpactwet van 1959; de wet op het Buitengewoon Onderwijs van 1970; enkele koninklijke besluiten uit de periode 1976-1984; het Onderwijsdecreet II van 1990; het decreet Secundair Onderwijs van 1998; het decreet Werkingsbudget uit 2008; en een reeks losse artikelen in de verzameldecreten uit de periode 1992-2009.

Dit is geen goede zaak voor al wie met het beleid en het recht rond het secundair onderwijs bezig is. Zeker nieuwe directeurs secundair onderwijs hebben hier veel moeite mee. Ook voor de aangekondigde hervorming van het secundair onderwijs is het belangrijk om van een duidelijke tekst te kunnen vertrekken. Een 20-tal wetten en decreten die thema's secundair onderwijs behandelen zijn nu samengebracht in één overzichtelijke wettekst: de Codex Secundair Onderwijs.

De Codex Secundair Onderwijs bevat de decretale bepalingen voor het gewoon en buitengewoon secundair onderwijs. Voor het deeltijds beroepsonderwijs zijn een aantal algemene principes opgenomen in de Codex Secundair Onderwijs. Het decreet Leren en Werken blijft bestaan als een afzonderlijk themadecreet.

De Codex Secundair Onderwijs laat ook toe om begrippen eenvormig te maken en de indeling, structuur van de artikelen te verbeteren. Belangrijk is dat het begrip 'inrichtende macht' is vervangen door het begrip 'schoolbestuur'. Binnen het leerplichtonderwijs wordt de term schoolbestuur sedert 1997 al gebruikt in het basisonderwijs. Via de Codex Secundair Onderwijs is er nu een eenheid rond het begrip schoolbestuur in het leerplichtonderwijs.

De codex is ook het moment om heel wat regelgeving op te heffen. Een codificatie van regelgeving zonder meer betekent immers dat de regelgeving tweemaal terug te vinden zou zijn. Het is dus noodzakelijk om de vroegere bepalingen die nu in de codex staan, op te heffen bij decreet. Verder wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om de niet meer relevante artikelen uitdrukkelijk op te heffen. Het resultaat is dat alleen de regelgeving secundair onderwijs die nog actueel is, enkel en alleen nog in de codex terug te vinden is.

De Codex Secundair Onderwijs bereikt zo een dubbel doel: het samenbrengen in één geheel van de nog geldende regelgeving secundair onderwijs en het opheffen van oude, niet meer gebruikte regelgeving secundair onderwijs. Tot slot kan zo ook het secundair onderwijs op een betere manier worden hervormd.

II. BESPREKING

1. Algemene bespreking

Voorafgaand deelt de *commissievoorzitter* mee dat hij het belangrijk vond om ook over het advies van de Raad van State over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende de codificatie betreffende het secundair onderwijs te kunnen beschikken. Hij heeft dit laten overmaken aan de commissieleden.

De heer *Jos De Meyer* zegt dat de CD&V-fractie het voorliggende ontwerp van decreet met overtuiging zal goedkeuren. Hiermee komt de minister deels tegemoet aan de met redenen omklede motie over administratieve vereenvoudiging in het onderwijs en de beleidsaanbevelingen uit het Jaarverslag 2008 van het Agentschap voor Onderwijsdiensten (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 375/1). Het is belangrijk dat niet-actuele bepalingen worden opgeheven. De spreker stelt de vraag of de resterende bepalingen allemaal nog wel even relevant zijn. Hij weet dat deze oefening niet hiervoor bedoeld was, maar hij vraagt of het nog zinvol is, gelet op de gewijzigde samenleving en de gewijzigde rol van de school in de 21ste eeuw, dat de onderwijsregelgeving zo gedetailleerd moet geregeld blijven. Een dergelijke oefening in de toekomst acht hij nuttig. Dat blijkt ook uit de debatten in de commissie en in gesprekken met het werkveld.

De heer *Boudewijn Bouckaert*, commissievoorzitter, acht de codificatie erg nuttig. Hierdoor daalt de informatiekost op juridisch vlak. Na lezing van het advies van de Raad van State op het ontwerp van besluit, heeft het lid nog enkele vragen. Vooreerst vindt hij het nuttig dat voortaan zou worden meegedeeld in welke mate het advies van de Raad van State al dan niet is gevolgd en, in voorkomend geval, waarom niet.

Het advies van de Raad van State bij het codificatiebesluit stelt dat men oude ongerijmdheden overneemt. Volgens het lid had de Vlaamse Regering van de huidige operatie kunnen gebruikmaken om deze ongerijmdheden op te ruimen.

Verder leest de spreker in het advies van de Raad van State bij het codificatiebesluit dat bepaalde artikelen niet van toepassing zijn op de internaten, terwijl andere artikelen wel van toepassing zijn. Heeft de Vlaamse Regering hiermee rekening gehouden?

Hij leest in hetzelfde advies dat deel XII van de codificatie beter zou weggelaten worden. Het is voor de heer Bouckaert niet duidelijk waarover het juist gaat omwille van de andere indeling van het ontwerp van besluit ten opzichte van het definitieve besluit. Werd deel XII geschrapt?

Tot slot stelt de Raad van State in het advies bij het codificatiebesluit dat voor het buitengewoon secundair onderwijs er een leeftijd wordt bepaald, maar dat er in de wetgeving geen leeftijdsbepaling bestaat. Door dit nu in te schrijven via een codificatiebesluit, gaat het om een nieuwe regel en overschrijdt de Vlaamse Regering het bekrachtigingsmandaat. Kan dit geen juridische problemen opleveren?

De *minister* is het eens met de heer De Meyer dat in de toekomst moet nagedacht worden over het feit of voor Onderwijs alles zo gedetailleerd moet geregeld blijven. Bij het omzetten van de hervorming van het secundair onderwijs wordt hiermee best rekening gehouden. Hiervoor werd nu niet geopteerd omdat dit de operatie aanzienlijk zou verzwaard en bemoeilijkt hebben.

Namens de minister antwoordt de heer *Willy Van Belleghem*, dat voor de internaten rekening werd gehouden met het advies van de Raad van State. In wat voorligt zijn geen bepalingen meer opgenomen over de internaten.

Over de overschrijding van het bekrachtigingsmandaat door het bepalen van een leeftijd voor het buitengewoon secundair onderwijs, antwoordt hij dat het decreet Basisonderwijs de oude wet van 6 juli 1970 op het buitengewoon en geïntegreerd onderwijs, waarin staat dat het buitengewoon onderwijs bedoeld is voor kinderen van 2,5 tot 21 jaar, heeft opgeheven voor het stuk basisonderwijs. Dit betekent dat deze wet niet meer bestaat voor het basisonderwijs van 2,5 tot 12 jaar, maar nog wel voor de leeftijd van 13 jaar tot 21 jaar voor het secundair onderwijs. Er wordt hiermee dus geen nieuwe leeftijdscategorie ingevoerd via het codificatiebesluit.

De *minister* vult aan dat indien er toch een probleem zou zijn, dit wordt verholpen door dat het Vlaams Parlement de codificatie bekrachtigt. Dat is een van de redenen waarom hij het codificatiebesluit voorlegt aan het Vlaams Parlement, hoewel dit strikt juridisch gezien niet nodig is.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikel 1 tot 4

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

De artikelen worden eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 5

De heer *Boudewijn Bouckaert*, commissievoorzitter, leest in het advies van de Raad van State over het voorontwerp van decreet dat een bekrachtiging in beginsel terugwerkende kracht heeft. Daarom had het volgens de Raad van State geen zin om in het codificatiebesluit de oorspronkelijke inwerkingtredingsdata van de gecodificeerde bepalingen te hernemen zoals is gebeurd in artikel 358, te meer nu blijkt dat de bekrachtigde bepalingen toch in werking zullen treden op 1 mei 2011. Artikel 358 van het codificatiebesluit kan daar volgens de Raad van State geen afbreuk aan doen. Er stelt zich echter wel een probleem bij artikel 358, 116°, van het codificatiebesluit waarvan nog een onderdeel door de Vlaamse Regering in werking moet worden gesteld. Indien men wil vermijden dat ook deze bepaling in werking treedt op 1 mei 2011 dan zal men ook dat onderdeel van artikel 358 van het codificatiebesluit bij decreet moeten bekrachtigen. De heer Bouckaert vraagt of dit is gebeurd.

De *minister* antwoordt dat het in het algemeen de gewoonte is om het advies van de Raad van State in het geval van een codificatie grotendeels te volgen. Wat artikel 358, 116°, betreft, heeft de Raad van State er geen rekening mee gehouden dat de bewuste bepaling van artikel 117 over chronische ziekte ondertussen wel degelijk in werking is getreden via een besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2007 betreffende het onderwijs aan huis voor zieke kinderen en jongeren.

Het artikel wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

III. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet aangaande de bekrachtiging van de bepalingen betreffende het secundair onderwijs, gecodificeerd op 17 december 2010, wordt eenparig aangenomen met 12 stemmen.

Boudewijn BOUCKAERT,
voorzitter

Jos DE MEYER,
verslaggever